

A jó, a rossz és a Heller

2011 március 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

A liberális jelz? sok mindenhez odabiggyeszthet?: eszme, szabály, nevelés, de egy életvitelt is díszíthet. Ha a filozófiát és a politikát tekintjük, akkor is színes e kép. Koronként felbukkan minden oldalon, de tisztán, valahol középen is. Ami a jelz?t mindezek felett összekötné, az a szabadságszeretet és az elfogadás

E mezsgye minden oldala járható. De partnerek-e ebben a mai liberálisok?

Felt?n?, hogy egyre kevésbé tolerálnak más filozófiát és politikai cselekvést. A liberális jelz?t ma az igazság mellé szögezik (sokszor sarlóval és kalapáccsal). A felvilágosodás óta áthatja ?ket a történelmi „kizárólagos jó” érzése, de míg klasszikusan elfogadók voltak, ma inkább kirekeszt?k.

John Gray kortárs liberális filozófus az 1980-as években írta, hogy az eszme állandó értékei közül kett?, az „univerzalista” és a „meliorista” fogalom alapozza meg a kizárólagosságot. Az els? jelentése: „az emberi fajt erkölcsi szempontból egységesnek tekinti”. Illetve arra utal, miszerint a liberalizmus „politikai ügyei” bárhol terjeszthet?k. Meliorista, azaz „állítja, hogy az összes társadalmi és politikai intézmény jobbítható”. Bár 1994-ben a pluralizmust követve visszavonja e fogalmakat, de mások nem követik. A liberális filozófia és politika összegabalyodva ma is hirdeti a „kizárólagos jó” kötelez?, akár er?szakos terjesztését. Állítják: nincs demokrácia liberalizmus nélkül. Ez pedig inkonzisztencia: bels? ellentmondás. Hisz a szabadságról papolnak, miközben minden eltér?t eltipornak. Idejétmúltnak, demokráciaellenesnek, urambocsá! fasisztának bélyegeznek. Mily távol a klasszikusok megenged? magatartásától!

Sokan írtak már Heller Ágnes múltjáról, így csupán egy kevésbé ismert idézet álljon itt: „Immár majd százötven esztendeje itt helyezkedik a választás: Kierkegaard vagy Marx; vagy-vagy”. Heller, Kierkegaard Vagy-vagy cím? könyvéhez 1978-ban írt el?szavában a polgári társadalmak válságáról ír, aminek fókuszában az elidegenedés feszül. Szerinte a liberális-polgári demokráciák ideje lejárt, és csak két történelmi választás maradt. ? Marxot követi. Az 1994-es kiadásban viszont már így szól (ugyanennek a könyvnek, ugyanazon el?szavának végét írja csak át): „Én már vagy húsz esztendeje lemondtam némi rezignációval a nagy elbeszélésr?l, és ezzel (Marx után) Kierkegaard-t választottam”. ?szinte vallomás. Vagy röhej? De hol ez az ?szinteség ma? Hol a „vagy” helye most a gondolkodásban? Mi történt abban a majd húsz évben? Egy rendszerváltás? Igaz: azel?tt mindig a marxistáknak, utána pedig csak a liberálisoknak lehetett igazuk. A személyek viszont ugyanazok, és Heller csúf ámokfutását tekintve kirekeszt? magatartásuk sem változott.

Ma egy európai, liberális politikus sem gondolkodik másképp. ? vagy környezetvéd? (ami szerencsésebb), vagy homoszexuális (ami kevésbé az, ha ezzel akarja a szabadságot propagálni), vagy marxista gyöker?. Vagy variálja ezeket. Közös, hogy szerinte a „jó” és az „igaz” csak liberális lehet. Jelesül Daniel Cohn-Bendit, az európai zöld liberálisok egyik vezet?je, Magyarország lejáró nagymestere az Európai Parlamentben. Beceneve: „Dany le Rouge” (vörös Dany), mert a francia trikolórt a marxizmus hatására vörösre akarta cseréltetni 1968-ban. Ma német zöld. És Hellerrel karöltve félti a magyar demokráciát és a kizárólagos igazságot!

A mai er?szakos, kirekeszt? liberalizmus a demokrácia fejl?désének akadálya. Mindent el akar fojtani, ami nem liberális. Klasszikus nyitottsága záródik. El akarja dönteni, mi a jó és mi a rossz. De a csúf eldöntése miránk marad!
Nagy Ervin, magyarhirlap.hu

Ajánló